

Zondag 8 december 2^e advent – Noordeloos

Welkom door ouderling van dienst, aansteken 2^e adventskaars

Door Fleur Dankaarts

Twee kaarsen helpen hopen dat de Heer dichtbij zal komen.

Luister naar een nieuw geluid: roep met ons de vrede uit.

Aanvangslied: Lied 80: 1 en 2

Stilte, bemoediging en groet

Gebed om ontferming

Kyrielied: Lied 433: 1, 2 en 4 Kom tot ons, de wereld wacht

gesprek met de kinderen, gevolgd door het projectlied. Tekst voor deze zondag:

Wij hopen op een teken
van liefde en geloof.
Wie zal ons laten weten
wat God aan ons belooft?

Johannes laat zich horen,
een stem in de woestijn.
Er klinken grote woorden:
dat God dichtbij wil zijn.

Gebed om de Geest/gebed van de zondag

1^e lezing: Maleachi 3:1-4

Zingen: Lied 439: 1 en 2 Verwacht de komst des Heren

2^e lezing: Lukas 1: 5-25

Luisterlied: Sela – In deze stilte

<https://www.youtube.com/watch?v=sh5A8osY8TY>

Geef ons uw vrede, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw vreugde, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Geef ons uw zegen, in deze stilte.
Breng onze onrust tot rust.

Overdenking

Luisterlied: Stef Bos & Matthijn Buwalda – Lichtjes in de mist

<https://www.youtube.com/watch?v=v1mEHC66cp0>

Voor mij is hij de hemel die
De aarde kust als milde regen
En niet een waterdicht systeem
Dat ons van boven is gegeven

Voor mij is hij een vrouw
Waaruit het leven wordt geboren
En niet het spook dat oorlog zoekt
En najaagt wat hij heeft verloren

Voor mij is hij een kind
Dat overstroomt van liefde
Ik zie hem in het licht,
Dwars door de wolken
Dat zegt: Wat heb je eigenlijk te verliezen

De mist van het mysterie
Is het mooiste in het dal
De kern is onbereikbaar
En toch is ze overal

En net als ik denk te weten
Blijkt dat ik me heb vergist
We zwerven tot we thuis zijn
We zwerven
Langs lichtjes in de mist

Voor mij is hij de stilte
Van geluk en van verdriet
Van alles dat geen naam heeft
De schoonheid van het niets
Hoe langer ik hem ken
Hoe meer ik zelf verdwijn
En denk:
Als ik dan maar geloof
Dat hij wel is wie hij zal zijn

De mist van het mysterie
Is het mooiste in het dal
De kern is onbereikbaar
En toch is ze overal
En net als ik denk te weten
Blijkt dat ik me heb vergist
We zwerven tot we thuis zijn
Wij zwerven
Langs lichtjes in de mist
Onbereikbaar
Onbereikbaar
Onbereikbaar
Dichtbij
Mij
(onder het naspel komen de kinderen terug)

Gebeden, stil gebed, gezamenlijk Onze Vader

Aandacht voor de inzameling van gaven, jongsten uit de oppas

Slotlied: Lied 444 Nu daagt het in het oosten

Zegen (met gezongen Amen als antwoord)